

Az első hadtápkonferencia

Néphadseregünk fejlődésének jelentős eseménye — az első hadtápkonferencia — zajlott le a napokban.

A konferencia új korszakot nyitott meg a hadsereg hadtápszolgálatában, — mert a hadtápszolgálat vezetőit megismertette az új szervezéssel, az újabb feladatokkal, a béke és háborús hadtápszolgálat felépítésével és működésével, — emellett a magasabb színvonalú fegyelem kialakításához is megtette az első lépést.

A konferenciát Beleznay István vezérőrnagy bajtárs a Honvéd Hadtápszolgálat Főnöke nyitotta meg és fejezte be, melyek során többek között az alábbiakat mondotta:

„Bajtársak!

A magyar nép és nagy szövetségesünk, a Szovjetunió a világ legjobb fegyverét adta kezünkbe, hogy megvédjük a magyar nép munkájának eddigi eredményeit, hogy őrt álljunk a világbéke frontján. Ugyancsak a Szovjetunió tette lehetővé számunkra, hogy a legtökéletesebb béke és háborús szervezetet adjuk hadseregünknek s fegyvernemeink a legtökéletesebb harcmoddral készüljenek fel a béke megvédésére. Azokat a harcászati elveket és harceljárési módokat, amellyel a Szovjetunió a világtörténelem legnagyobb háborúját megnyerte, amelyeket a hosszú háború folyamán kikísérletezett és reális értéküket Sztalingrádtól—Berlingig a klasszikus győzelmek egész sorozatával bizonyította be.

Tudjuk, hogy hadseregünknek ma még vannak *gyenge oldalai*.

E gyengeségek egyike a mi vonalunkon jelentkezik:

A legkorszerűbb szervezési és a legkorszerűbb harcászati elvek alapján kiképzett hadseregünket ma már *túlhaladott és korszerűtlenné vált anyagi szervezéssel és ellátási rendszerrel* tápláljuk.

Olyan szervezéssel és olyan rendszerrel, amellyel a má-

sodik világháborúban a fasiszta Németország és a csatlós államok működtek, s amely a háború során csődöt mondott.

Nem kell részletesen bizonyítanom, hogy óramű pontossággal működő anyagi szolgálat nélkül nem létezhet hadsereg sem békében, sem háborúban. Elismerem, hogy hőstetteket, bravuros teljesítményeket egy-egy csoport, vagy az anyagi szolgálattól elszigetelten működő egység is véghezvihet, de komoly hadműveleteket és korszerű háborút csak tervszerűen felépített és tervszerűen vezetett anyagi szolgálattal lehet végrehajtani és eredményesen megívni.

A dolgozó magyar nép áldozatkészsége biztosította honvédségünk részére az összes szükséges anyagokat.

Pártunk és az államvezetés gondoskodik arról, hogy hitel, pénz és anyag formájában minden szükségletét idejében megkaphassa hadseregünk.

A mi feladatunk viszont, hogy helyesen használjuk fel és őrizzük meg azt, amit reánk bízott a nép. Ha a mi feladatunk ez és ha azt észleljük, hogy a korszerű szervezés, ellátás, lelkiismeretes gazdálkodás terén hibák vannak, ezeket a hibákat a legsürgősebben ki kell javítanunk.

Meg kell változtatnunk ellátási rendszerünket, nemcsak azért, mert ezzel az ellátási rendszerrel vesztette el Németország a háborút, — nemcsak azért, mert a Szovjetunió hadserege egy már korszerűbb szervezettel nyerte meg a második világháborút, hanem elsősorban azért, mert a korszerű háború és harc a fegyvernemek és az anyagi ellátás tökéletes együttműködését követeli meg.

Minthogy elképzelhetetlen, hogy egy korszerű háborúban siker koronázza azt a hadműveletet, amelyen pl. a gyalogság és a tüzérség egymástól eltérő harcászati elvek alapján működik, — éppen úgy elképzelhetetlen, hogy korszerű háborúban a fegyvernemek korszerű, az anyagi szolgálat pedig elavult működési elveket kövessen.

Most érkezett el az ideje, hogy gyökeresen megváltoztassuk ellátási rendszerünket és rendszerünket.

Szerencsés az anyagi szolgálat átszervezésének időpontja, mert összeesik az általános átszervezés idejével, az új kiképzési év kezdetével.

Mielőtt végleg búcsút vennénk jelenlegi ellátási rendszerünktől, helyes önkritikával állítsuk fel a mérleget, értékeljük ki jelenlegi helyzetünket, hogy a hibákból és mulasztásokból hasznos tanulságokat szerezzünk jövőbeni munkánkhoz,

Az anyagi szolgálat végrehajtása ebben a rendszerben túlnyomórészt az egységek parancsnokainak az anyagi szolgálathoz való viszonyától függ. Meglátszik ez a mi anyagi ellátottságunkon, meglátszik azokon az indokolatlan ellátási különbségeken, amelyeket az egyes csapattesteknél tapasztalunk.

Ha jobban vizsgáljuk ezt a kérdést, azt kell megállapítanunk, hogy felülről lefelé, minél kisebb egységhez érünk, annál nagyobb eltéréseket észlelünk az ellátás minőségi fokában, rendszerében és a rendeletek végrehajtásában. Természetes is ez, mert minél lejjebb megyünk a szervezésben, annál szélesebb rétegben találjuk meg a különböző képességű és felfogású parancsnokok hosszú sorát, akiknek az anyagi szolgálathoz való viszonya, —egységes vezetés hiányában — teljesen egyéni s csak a legkritikább esetben viseli magán az egységes vezetés nyomait.

A csapatok anyagi szolgálatának vezetői e tekintetben *csak korlátozott* mérvben tehetők felelőssé, mert éveken keresztül tanfolyamainkról még nagyrészt hézagos képzettségű szakközegeket voltunk kénytelenek kibocsátani, a szakmai és katonai továbbképzést pedig a létszámhiányok és az ellátási rendszer folytonos átállítása miatt *igen csekély hatásokkal végeztük*.

Magát az ellátottság fokát és mérvét tekintve, anyag-nemenként és szolgálati funkciók szerint a következő megállapításokat szögezhetjük le:

Illetményeink viszonylag magasabbak, mint az ország polgári dolgozóinak illetményei. Tisztában kell lennünk azonban azzal is, hogy ez elsősorban a dolgozó magyar nép áldozatkészségének és a néphadsereg iránti megbecsülésének köszönhető.

A honvédség élelmezése lényegesen magasabb szinten áll, mint az általános országos színvonal. Hibás és helytelen azonban étlapunk és étkezési rendünk összeállítása s a raktárak, konyhák tisztasága és rendje terén még hibák vannak. Az élelmezési szakszolgálaton belül rendezetlen viszonyok uralkodnak, s nincs kellő mértékben biztosítva élelmezési szolgálatunkban az egészségügyi vonal befolyása, gyűttműködése és ellenőrzési tevékenysége

Ruházati ellátás terén mennyiségi és minőségi vonalon feltétlenül elértük a háború előtti színvonalat. Az utánpótlás, ruhagazdálkodás és anyagkímélés terén azonban még hibák vannak. Majdnem minden egységnél a lelkiismeretlen gazdálkodás és a szakszerűtlenség jelei mutatkoznak.

Elhelyezésünk már ma jobb, mint a múltban volt. Csapat-
testeink általában már éttermekkel, kultúr- és tantermekkel is
rendelkeznek. Mulasztásaink ezen a téren is vannak. Nem
kíméljük a laktanyákat, azok berendezéseit, nem érezzük, hogy a
laktanya a mi otthonunk.

Fegyverzet és lőszer tekintetében a világ legkorszerűbb
és legtökéletesebb anyagát adta a kezünkbe a magyar nép.
Mulasztások fordulnak elő, azonban a fegyver kímélése, a lőszer
felhasználása és általában a fegyverzeti anyag karbantar-
tása terén.

Hadseregünk ma erősebb mértékben van motorizálva,
mint a múlt rendszer hadserege. Ezen a téren jelentkeznek
összes ellátási ágaink közül a legtöbb hiányosságok. Ezen a
téren észlelhető leginkább a szakmai kiképzés és fegyelem
hiánya.

Egészségügyi szolgálatunk tekintetében: kórházi ágylét-
számunk elégséges, egészségügyi anyaggal hadseregünk igen
jól van ellátva. Egészségügyi szolgálatunk vezetése és végre-
hajtási része azonban erősen formális, egyes szektorai alatta
maradnak az országos nivónak. Azt kell mondanom, hogy a
katonai egészségügyi szolgálat még nem épült be a néphadsereg
szervezetébe, sem szakmai és politikai, sem pedig gyakor-
lati téren.

Ló- és vonatanyag szempontjából teljes mérvű az ellátott-
ság, azonban sok esetben e téren is látható a hozzá nem értés.

A hibák, amelyeket megállapítottunk, a szervezés, a ki-
képzés, a fegyelem és az ellenőrzés terén mutatkoznak.

Célkitűzésünk és feladatunk tehát:

A legrövidebb időn belül létrehozni egy tökéletes szer-
vezést, megindítani a rendszeres kiképzést, tudatosítani a vas-
fegyelem és a szakmai felelősség jelentőségét és az ezzel pár-
huzamos ellenőrzést.

Annak ellenére, hogy a felvázolt kép nem mindenben
kedvező, nem szabad pesszimizmusba esnünk, mert a javítás,
a rend tökéletes helyreállításának lehetősége kezünkben van.

Rendelkezésünkre áll a legtökéletesebb anyagi szervezés,
ismerjük a kiképzés alapjait és rendszerét, s a tökéletes általá-
nos katonai és szakmai továbbképzés minden anyaga már bir-
tokunkban van.

Mi pedig legyünk annyira erősek és becsületesek, vegyük
annyira komolyan felelősségünket, hogy az anyagi ellátást a
legtökéletesebb formában valósítjuk meg.

Az egész honvédség új szervezésének és vezetésének elvi alapja a parancsnokok egyéni felelősségén nyugszik.

Az egyéni parancsnoki felelősség végigvornul az egész hadsereg szervezetén, a rajparancsnoktól a fegyvernemi parancsnokig bezárólag.

Az új hadtápszervezés szervesen beleilleszkedik a fegyvernemnek, a seregtestek és csapatok szervezetébe, megszünteti a vezetői felelőtlenséget, megszünteti a hadtápszolgálat széteső jellegét, egy kézben, a hadtápparancsnok és a szakmai ellátásvezető kezébe egyesíti az egyes egységek és az egész honvédség hadtápszolgálatát.

Minden hadtápparancsnok, minden szakmai ellátásvezető felett a magasabb egység hadtápparancsnoka és szakmai ellátásvezetője áll és végső fokon az új hadtápszervezés a hadtápszolgálat főnökség kezében egyesíti az egész hadsereg hadtápszolgálatát.

Lehetővé teszi ez az új szervezés, hogy a honvédség anyagi ellátása szervesen beleilleszkedjék az ország tervgazdálkodási rendszerébe és megadja a tervszerű továbbfejlesztés lehetőségét is.

Egy hadseregen belül a fegyvernemek és azokon belül a csapatok szervezete máról-holnapra megváltoztatható anélkül, hogy e változásnak bármiféle kihatása lenne az államélet egyik, vagy másik működési területén. — A hadsereg anyagi ellátása azonban szervesen beleépül egy-egy állam gazdasági rendszerébe, s ezért a haderő anyagi ellátási rendszerének változásai feltétlenül az ország fennálló gazdasági rendszerének messzemenő figyelembevétele mellett hajthatók csak végre. Eppen ezért a mi hadtápellátási rendszerünknek és — különösen a pénzgazdálkodás terén — népgazdaságunk jelenlegi rendszerére, mint kiindulási alapra kell támaszkodnia.

Igen nagy súly és felelősség hárul a hadtápparancsnokokra, akik teljes felelősségű parancsnokai a hadtápszolgálatnak. Rendkívül fontos a hadtápparancsnokok és beosztottjai politikai megbízhatósága, képzettsége, energiája és komoly helytállása.

Míg a múltban és jelenleg is anyagi szolgálatunk csaknem kizárólag az anyaggal való ellátást jelentette, részben az új szervezés követelményei, részben a jelenlegi végrehajtási hibák miatt döntő szerephez kell jutnia a kiképzésnek, annak ellenére, hogy szolgálatunkban a főszóly továbbra is az anyagi ellátáson marad, mert a kiképzés sohasem öncélú.

A kiképzés rendeltetése az, hogy minél tökéletesebben tudjuk ellátni szolgálatunkat békében és háborúban.

Kiképzési feladataink két irányban jelentkeznek; részben a meglévő állomány továbbképzése, részben új káderek nevelése terén. A fősúly az új káderek nevelésén lesz.

Nagy súlyt és különös gondot fordítunk a hadtápiskola tökéletes kiépítésére. Ennek a hadtápiskolának a tudást és a helyes hadtáp szellemet kell kisugároznia, a legrövidebb időn belül a szakmai érték, politikai öntudat, fegyelem és szellem tekintetében a honvéd hadtápiskolának a fegyvernemi iskolák élére kell kerülnie.

Ez az iskola lesz az általános szellemi és szakmai fejlődés központja, amelynek évről-évre emelnie kell fiatal és idősebb hadtápszolgálatos kádereink színvonalát, s ezen keresztül hadtápszerveink és egységeink harcértékét.

Ahhoz, hogy az új hadtápszervezést megalapozzuk és az új hadtápellátási rendszert sikeresen bevezessük, *ki kell képezni önmagunkat, alárendelt egységeinket és beosztottjainkat.*

Le kell szögeznünk, hogy további intézkedésig a kiképzés súlya a békeszolgálatban való kiképzésen kell, hogy legyen, mert mindenekelőtt békeszolgálatunkban kell rendet teremtenünk, — az intézetek, csapatok végrehajtó szolgálatában, mert ott mutatkozik a legtöbb hiba.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy az anyagi szolgálat és *a hadtápszolgálat kizárólagos célja az ember, a harcos minél tökéletesebb ellátása.* Eppen ezért bele kell mennünk a részletekbe, aprólékos munkát kell végeznünk. A gyengélkedő szobákban, a konyhákban, a raktárakban, a gépjárműszínekben kell kezdeni az új ellátási rendszer felépítését, megalapozását és továbbfejlesztését.

Ne tartsa egyetlen hadtápparancsnok és ellátásvezető sem rangján alulinak az apró munkával való foglalkozást, mert elsősorban ezen a vonalon vannak hibák, itt kell elsősorban teljes mértékig rendet teremtenünk. Ehhez azonban mindenekelőtt *meg kell tanulni, hogy hogyan akarunk rendet teremteni.*

Meg kell tanulnunk, hogy miben áll a rend, hogy a hadtáp békeszolgálatot biztos kézzel, öntudatosan tudjuk vezetni. És ezt meg kell értenie a hadtápparancsnokon és a szakmai ellátásvezetőkön kívül az egyes csapatok és egységek parancsnokainak is, hogy a legkisebb mértékű anyagi rendetlenség és fegyelmezetlenség züllesztí a csapatot, kicsavarja a harcos kezéből a fegyvert, végső fokon pedig az anyagpazarlácson és az anyag hűtlen kezelésén keresztül népellenes bűnhöz vezet.

Ne várjunk a parancsnoki vonal közbelépésére, mi magunk a hadtápszolgálaton belül teremtsük meg a rendet, nekünk

kell egy olyan hadtápszervezést és ellátási rendszert felépítenünk, amely méltó néphadseregünk szelleméhez és erejéhez.

Az új hadtápszervezés és hadtápellátási szolgálat nemcsak óriási felelősséget ró a hadtápszolgálat minden beosztottjára, de megadja a törvényes lehetőségét annak, hogy a hadtápparancsnokok a politikai kiképzést, az általános katonai kiképzést, a szakmai kiképzést és a fegyelmi felelősségrevonás jogát egy kézben összpontosítva, teljes jogú és teljes felelősségű parancsnokai legyenek egységeik hadtápjának.

Az ellenőrzés szerepe és minden szemle célja a hibák megállapításán túl elsősorban az oktatás, a fejlődés és a folytonos továbbfejlődés elősegítése anélkül, hogy egy pillanatra is elveszítse az ellenőrzés határozottságát és a szükségesnek megítélt felelősségrevonást.

Kiemeltük a kiképzési és ezen belül a szakmai képzettség rendkívüli nagy fontosságát. A szakmai képzettség és szakmai színvonal emelése nemcsak a mi hadtápszervezésünk nagy kérdése és problémája, — a szakmai színvonal emelése egyben a magyar néphadsereg elsőszámú központi problémája és feladata lett.

De a szakmai kiképzés emelésével a szakmai kiképzés megalapozásával egyidőben meg kell alapoznunk, ki kell fejlesztenünk és minden erőnkkel fenn kell tartanunk a hadtápszolgálaton belüli *vasfegyelmet*. Azt a fegyelmet, amely magában foglalja az *anyagi fegyelem* fogalmát is.

Nem foglalkoztunk eleget a fegyelem kérdésével és még ma sem foglalkozunk ezzel a kérdéssel eleget.

Néphadseregünk egyes tisztjei és tiszthelyettesei a demokráciát még teljesen egyéni módon magyarázzák és ez szolgálatban és szolgálaton kívül a katonai előírások megsértésében, a parancsok kritizálásában és sok esetben nem a parancsok végrehajtásában, hanem a parancsok megbeszélésében csúcsosodik ki.

Hadseregünkben és ezen belül a hadtápszolgálatban a lazaságot és pongyolaságot tovább megtúrnunk nem szabad.

Aki a demokráciát a hadseregben úgy magyarázza, hogy azzal egyidőben gyengíti a hadsereg fegyelmét, az egy szót sem ért és mindmáig egy szót sem értett meg a hadsereg demokratikus jellegéből.

A mi néphadseregünk demokratikus, s azért demokratikus, mert a demokrácia ügyét védi, annak szolgálatában áll, a nép, a munkásosztály, a szabadság, a szocializmus ügyét védi. Demokratikus, mert a nép fiai vezetik. Demokratikus, mert ahogy

Farkas Mihály vezérezredes bajtárs kijelentette: „Kírtjuk néphadseregünkben mindazt, ami elszakít bennünket a néptől és erősítjük mindazt, ami összeforrasztja hadseregünket a néppel.”

Ez azonban nem zárja ki, ellenkezőleg a legkönnyörtelebbről megköveteli a *tudatos vasfegyelem* megalapozását, amely formákban és külsőségekben is meg kell hogy nyilvánuljon.

Tisztában kell lennünk azzal, hogy egy hadseregen belül a formai fegyelem mindig következtetni enged a katonai belső értékére!

Ne féljenek a bajtársak fegyelmet tartani, ne féljenek a parancsok végrehajtását a legaprólékosabban megkövetelni!

Ervényt kell szereznünk a parancsnok, a főnök tekintélyének.

Meg kell valósítanunk, hogy a parancsnok valóban parancsnok legyen, ne pedig egy tanácskozó testület vezetője.

Nyugodtak lehetnek, a fegyelem megalapozása, fenntartása és továbbfejlesztése terén valamennyi előljáró Önök mögött fog állani, élükön a Honvédelmi Miniszter Bajtárssal.

Ha ilyen nagymértékben ki kell hangsúlyoznunk a vasfegyelem fontosságát, mennyire fontos a mi szakmai vonalunkon az *anyagfegyelem*, amely nem külön ágazata a fegyelemnek, hanem csupán a fegyelemnek ebben a szakmában, szolgálatunk szakszerűségében való megnyilvánulása.

Rendkívül súlyos az *anyagfegyelem* kérdése.

Kétségtelen, hogy általában a fegyelmetlenség közismert formái, a katonai szabályok megsértése rombolja a közszellemet, rossz megvilágításba helyezi a hadsereget a külvilág felé, legtöbb esetben azonban ezek a mulasztások rövid idő alatt helyrehozhatók.

Máskép áll a kérdés az anyagfegyelem vonalán.

Az anyagfegyelem ellen elkövetett vétségek és mulasztások minden esetben együtt járnak az *abszolút anyagfegyelmű kár* előidézésével és az csak a legritkább esetben jelentkezik elszigetelten. Legtöbb esetben súlyosan kihat egy-egy egység anyagfegyelmű helyzetére, ellátására és jólétére, végső fokon pedig az apró kérdéseken, a raktárakon, a konyhákon és a gyengélkedő szobákon keresztül az *anyagfegyelem* mindennemű megsértése a nép vagyonának pazarlásához, a nép vagyonának hűtlen kezeléséhez és így végső fokon népellenes bűnhöz vezet.

Az anyagfegyelem súlyának megfelelően természetes, hogy súlyosabb a mi vonalunkon az elbírálás, súlyosabb a felelősségrevonás és büntetés is.

Írtsuk ki csirájában az anyagi fegyelmetlenség minden megnyilvánulását, elozzuk meg, hogy magunk és beosztottjaink mulasztásokat és mulasztásokon túl bűnöket kövessünk el.

Ki kell még térnem a hadtápszolgálaton belüli kapcsolat és összeköttetés megalapozására és kiépítésére.

A hadtápszolgálat minden vezetőjének, — hadtáparancsnoknak és ellátásvezetőnek egyaránt, — az időszakos és a központ által elrendelt jelentéseken kívül, állandó összeköttetésben és kapcsolatban kell állnia a magasabb egység hadtáparancsnokával és ellátásvezetőjével.

Ereznünk kell az új szervezés felépítésével az együvé tartozást, éreznünk kell, hogy a hadtápszolgálat egységei és szervei egy közös, homogén egységet képeznek, amelyben az ellátás vezetőjének minden rendellenességéről és minden hibáról, — de minden szolgálat érdekében álló dicséretre érdemes cselekedetről is tudomással kell bírnia.

Ezt a körülményt az új hadtápszervezés nemcsak lehetővé teszi, hanem egyenesen meg is követeli.

Feladataink annyira szerteágazók, hogy a hadtápszolgálat valamennyi beosztottját igénybe fogják venni. De ugyanakkor le kell szögeznem azt is, hogy ezt a nagy feladatot messzemenő *tervszerűség*, helyesen és alaposan összeállított *munkaterv* nélkül nem fogjuk tudni megoldani.

A kiadott intézkedések alapján csoportosítanunk kell a teendőket időrendben és fontosság szerint.

Az időrendben és fontosság szerint csoportosított teendőket *munkatervnek* nevezzük.

Tehát munkatervet kell készítenie minden hadtáparancsnoknak és szolgálatvezetőnek, olyan munkatervet, amely tartalmazza a központi nagy feladatokat és tartalmazza a nagy feladatokból kiágazó részletfeladatokat és teendőket.

Minél kisebb az egység, annál részletesebb munkatervet kell készítenünk.

Gondolják át a hadtápszervezési és ellátási rendszer felépítésének nagy feladatait, dolgozzák ki részlettervüket, foglalják munkatervbe és meg fognak győződni arról, hogy mennyi idő takarítható meg a rendszeres és tervszerű munkával.

Ma már elképzelhetetlen mind országos, mind katonai vonatkozásban, hogy egy komoly szervezet előre összeállított részletes munkaterv nélkül tudjon dolgozni, mi pedig komoly szervezetet akarunk létrehozni.

Összefoglalva röviden a hadtápkonferencia anyagát, a közeljövő súlyfeladatait a következőképen jellemezhetem:

Az első és legfontosabb teendő, az anyagi rend helyreállítása a néphadsereg összes egységeinél, csapatainál és intézeteinél.

A második, ezzel egyidőben az új szervezési és ellátási rendszer felépítése.

A harmadik az új kiképzési rendszer és új kiképzési módszer elsajátítása és megindítása.

Negyedik és egyben utolsó követelmény, a vasfegyelem és ezen túl az anyagi fegyelem megalapozása, kifejlesztése és fenntartása.

Kezünkben van a kipróbált és jó hadtápszervezés és ellátási rendszer, ismerjük a kiképzés elvét és a kiképzés anyagát és valamennyien tisztában vagyunk a fegyelem megalapozásának követelményeivel, mert katonák vagyunk.

Látszólag minden rendelkezésünkre áll, de mégis ki kell emelnem, hogy csak *látszólag*.

Nem fogjuk tudni teljesíteni ugyanis feladatainkat, nem tudjuk megoldani célkitűzéseinket, ha elhatározásunk nem párosul törhetetlen és minden akadályt elsöpítő *vasakarattal*.

Tudatosítani kell magunkban, hogy miért dolgozunk és harcolunk.

Tudatosítani kell magunkban és beosztottjainkban a dolgozó magyar nép szeretetét, amelyet meg akarunk védeni; magunkénak kell vallanunk és tudnunk politikai és gazdasági rendszerünket, magunkénak kell tudnunk és vallanunk a fejlődő szocializmust; hinni kell a jövőben, hinni kell a harcban és a győzelemben, s akkor értjük meg, hogy miért érdemes dolgozni.

A dolgozó magyar nép szeretete politikai és gazdasági rendszerünk magunkénak tudása, és a jövőbe vetett szilárd hit az a három tényező, amely megadja nekünk a politikai szilárdságot, amely lehetővé teszi akaratunk és erőnk teljes mértékű kifejlesztését.

Erre a szilárd politikai alapra épüljön fel a szakmai tudásunk és a tudatos vasfegyelem.

Igy alakul ki bennünk a politikai szilárdság, a szakmai képzettség és a katonai vasfegyelemből adódó valódi „*katonai érték*”.

Befejezésül valamennyiünk nevében köszönetünket fejezem ki a Szovjet Tanácsadó bajtársnak, azért a sok fáradságért, munkáért, amellyel megadta nekünk új hadtápszervezési és ellátási rendszerünk szilárd alapjait, azért a munkáért, amellyel irányít bennünket most és irányítani fog a jövőben is.

Megköszönöm a konferencia rendezőségének és az összes előadó bajtársaknak a lelkiismeretes és alapos munkát, a jó pedagógiai készséget, amellyel rájuk bízott feladatot a bajtársaknak átadták.

Es most köszönjük meg a dolgozó népünk bizalmát, amellyel a mi kezünkbe adta a fegyvert, amellyel biztosítja számunkra az összes anyagi lehetőséget ahhoz, hogy erős, sziklaszilárd néphadsereget tudjunk teremteni.

Igérjük meg bajtársak, hogy méltók leszünk a dolgozó magyar nép előlegezett bizalmára, igérjük meg, hogy honvéd eskünkhez híven teljesíteni fogjuk kötelességünket akkor is, ha életünket kell adni dolgozó népünk és magyar hazánk megvédéséért.”

A konferencia hallgatói mindvégig komoly érdeklődéssel hallgatták a sokszor igen nehéz előadásokat és az előadók feltett kérdéseiből megállapítható volt, hogy érdeklődésük konkrét eredménnyel járt, magukévá tették a hallottakat és így felkészülve láthatnak hozzá újabb feladataik megoldásához.

